Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 234 — ΤΟΜ. Ε. ΑΘΗΝΑΙ, Παρασκευὴ 27 Μαρτίου 1892 ΓΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ο ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΟΥ «ΧΡΘΝΟΥ» ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Α΄

Ὁ διακεκριμένος τῶν Παρισίων ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου Σὶρ Μακένζη Οὐάλλας ἐπέμφθη παρὰ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς ἐφημερίδος εἰς Ἀθήνας, ὅπως πληροφορηθῇ καὶ γράψῃ τὰ τῆς ἐσχάτως αἰφνιδίας πολιτικῆς κρίσεως ἡμῶν.

Εὐτυχῶς ἡ πτῶσις τοῦ ὑπουργείου Δηλιγιάννη ἦτο αἰφνίδιος. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος δὲν ἐπροφήτευσε σήμερον ὡς ἄλλοτε τὴν πτῶσιν τοῦ Ὄθωνος, δι' ὃ ὁ Μακένζης δὲν ἀφίχθη ἐν Ἑλλάδιῷ ὁ τότε Οὔγγρος ἰδιαίτερος ἀνταποκριτὴς τῆς ἰδίας ἐφημερίδος πολὺ πρὸ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὄθωνος, ὅπως σπουδάσῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν τῆς χώρας ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, δι' ὃ ἀφ' ἑνὸς προετοίμασε τότε τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν εἰς τὴν μέλλουσαν ἐκθρόνισίν του, ἀφ' ἑτέρου ἐχορήγησεν εἴς τινας ἡμῶν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δοξάζουν μέχρι σήμερον ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔρριψε τὸν βασιλέα ἐκεῖνον. Ὁ σὶρ Μακένζης ἀφίχθη μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη εὐτυχῶς, ὅπως μὴ λέγωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔρριψε τὸν κ. Δηλιγιάννην, διὰ νὰ φέρῃ τὸν κ. Τρικούπην εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Εἴπομεν εὐτυχῶς, διότι ὁ σὶρ Μακένζης διαβιβάσας δύο μακρὰς ἐπιστολὰς πρὸς τὸν «Χρόνον» δημοσιευθείσας τὴν 18ην καὶ 28ην τοῦ Μαρτίου, περιγράφει τὰ διατρέξαντα μεταξὺ βασιλέως καὶ Δηλιγιάννη, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ποιότητα καὶ τὰς πράξεις τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, καθὼς καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει, ὅπως ὁ εὐρυέστερος καὶ ἀντιληπτικώτερος τῶν ξένων ἤθελε τὰ περιγράψει λαμβάνων φαινομενικὰς πληροφορίας ἢ καὶ ἁπλᾶς νύξεις παρὰ τοῦ κ. Τρικούπη, τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, ἢ καὶ αὐτῶν τῶν φίλων τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Οἱ τοιοῦτοι ἀνταποκριταὶ εἶνε ἑκατομμύρια ὀργυιὰς μακρὰν τοῦ βάθους, ἐνῷ εἶνε ἐνταφιασμένα τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς συνταγματικῆς φθίσεως ἑνὸς κράτους, ὅσον μικρὸν ἂν εἶνε καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν μεγάλων τό κράτος τοῦτο. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ὅπου οἰκτρῶς ἐξηπατήθη ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου, ὑποπεσὼν εἰς μεγάλα καὶ ἀσύγγνωστα λάθη, πλανήσας τὴν κοινὴν γνώμην τῶν Ἄγγλων διὰ τὰ πράγματα τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν πατρίδος.

Ἀρχόμεθα ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς τοῦ σὶρ Μακένζη ἐξ ἐκείνης τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ φύλλον τῆς 28ης Μαρτίου, τὴν ἄλλην ἀκολούθως: καὶ μετὰ ταῦτα τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1ης Ἀπριλίου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἡμῶν.

«Ὁ Τρικούπης, λέγει, ἔχει in petto ἐν καλῶς ὑπολογισμένον σχέδιον, δι' οὗ νὰ μειώσῃ βαθμηδὸν τοὐλάχιστον τινὰς τῶν φανερωτέρων καταχρήσεων, ἀλλὰ γνωρίζει καλῶς ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ ὅσον μεγάλη καὶ ἀφοσιωμένη ἂν εἶνε ἡ βουλευτικὴ πλειονοψηφία του θὰ καταλήξῃ εἰς μίαν καταστρεπτικὴν ἥττα, διότι οἱ πολιτευταὶ ὅλων τῶν μερίδων δικαιοῦνται νὰ προτιμῶσι τὴν παροῦσαν κατάστασιν.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους νομίζει τις, ὅτι ἀκροάζεται τὸν ἴδιον κ. Τρικούπην. Ποῖον εἶνε τὸ σχέδιον τοῦτο; τὸ λαοσωτήριον τοῦτο σχέδιον, τὸ ἐθνοσωτήριον σχέδιον; διότι πρόκειται περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας τοῦ Ἔθνους ἀφ' οὗ πάντες πολιτευόμενοι ἢ μὴ οἵας ὁπῆπτε μερίδος ἱστάμεθα ἀπηλπισμένοι καὶ ἀπαισιόδοξοι καὶ εἷς οὔτε ἔμεινε πλέον αἰσιόδοξος εἰς ὅλον τὸ κράτος.

Ἐρωτῶμεν ποῖον εἶνε τὸ λαοσωτήριον σχέδιον κατὰ τὰς φοβερὰς αὐτὰς ἡμέρας τῆς ἀγωνιούσης πατρίδος.

Καθ' ἡμᾶς φανερὰ λέγομεν ὅτι τοιοῦτον σχέδιον δὲν ὑπάρχει διότι ἐὰν ὑπῆρχε ὁ κ. Τρικούπης ἐδιοίκησε τὴν Ἑλλάδα ὀκτὼ κατὰ σειρὰν ἔτη παντοδύναμος ἐν τῇ βουλῇ, παντοδύναμος ἐν τῇ αὐλῇ παντοδύναμος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ὑποστηριζόμενος ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς παρὰ τοῦ πνεύματος τῆς Εὐρώπης ὥστε ἠδύνατο κάλλιστα νὰ τὸ ἐφαρμώσῃ, τοὐλάχιστον νὰ προλάβῃ μέγα μέρος τῶν παρουσῶν δυστυχιῶν.

Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ ἐπιληφθῶμεν τὰς ὅσας οἱ ἐναντίοι του ἀποδίδουσι πρὸς αὐτὸν κατηγορίας ὅτι ὑπῆρξεν οὗτος καὶ οἱ πέριξ αὐτοῦ οἱ αἴτιοι τῶν ἐννέα δεκάτων τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ δυστυχοῦς ἡμῶν βασιλείου. Τοῦτο δὲν εἶνε εἰς παρούσας περιστάσεις ἔργον οὐδενὸς ἀνεξαρτήτου δημοσιογράφου ἀλλ' ἔργον ἡμῶν εἶνε νὰ ζητήσωμεν ἐν τῷ προγράμματι τοῦ κ. Τρικούπη ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸν πάσχοντα λαὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι τοὺς κουτοάγγλους ἢ κουτοφράγκους νὰ ρίψῃ σταγόνας τινὰς παραμυθίας ἐκτυλύσσων τὸ σχέδιον ὁριστικῶς καὶ διὰ μαθηματικῶν ἀποδείξεων. Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται πλέον νὰ διοικηθῇ μυστηριωδῶς· τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς σωτηρίας ἔστω καὶ ἐὰν εἶνε in petto, πρέπει νὰ ἐξέλθῃ εἰς φῶς.

Ἡμεῖς συνανεστράφημεν τριάκοντα ἔτη κατὰ σειρὰν ἐντὸς τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ κύκλου τῶν φιλελευθέρων πολιτευτῶν τῆς Ἀγγλίας, πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας καὶ γνωρίζομεν ἐκ τοῦ ἐγγὺς τί ἐστὶ μέγας ἀνήρ, μέγας μεταρρυθμιστὴς μέγας πολίτης.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἔθνος ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ μέγας ἀνὴρ δύναται ἐντὸς ἑνὸς καὶ μόνου ἔτους νὰ ἀναδειχθῇ ὅτι εἶνε ἀληθῶς μέγας σωτὴρ αὐτοῦ καὶ κάμῃ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος νὰ τὸν θερμοπαρακαλῇ νὰ μὴ ἀφίσῃ τὴν ἐξουσίαν μηδενίζων συγχρόνως πᾶσαν ἀντιπολίτευσιν κατ' αὐτοῦ ὅσον ἡ Ἑλλάς.

Καὶ τοῦτο διότι ἡ Ἑλλὰς ἀνεκμετάλλευτος καὶ πλουσιωτάτη ἀποθνήσκει λιμοκτονοῦσα καὶ

φλεβοτομουμένη ἐπιουσίως διὰ τῆς λεπίδος τῆς φορολογίας.

Ὅστις δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα πάραυτα ἐκ τοῦ κινδύνου τούτου συγχρόνως θὰ τὴν ἀπαλλάξῃ φυσικῶς καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξ ὅλων τῶν πολιτευτῶν οἵτινες κατὰ τὴν θεωρίαν εἴτε τοῦ κ. Τρικούπη εἴτε τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου» δικαιοῦνται νὰ προτιμῶσι τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» εἶδεν εἰς τὰς ὀλίγας ἡμέρας ὅπου διέτριψεν ἢ διατρίβει ἐν Ἀθήναις τὰ σπλάγχνα τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν πατρίδος; γνωρίζει ὁποίους καρκίνους χειρουργὸς ὀφείλει νὰ ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀνάρρωσῃ. Οἱ καρκίνοι δὲν εἶνε οὔτε οἱ πρωθυπουργοὶ οὔτε ἐν γένει οἱ πολιτευταί, οἱ δὲ καρκίνοι οὗτοι δὲν εἶνε ἐκ τῶν κακοήθων καὶ ἀνιάτων. Εἶνε ὅμως οἱ αἴτιοι οἱ ποιοῦντες ἀναγκαστικῶς πρωθυπουργοὺς καὶ πολιτευτὰς τοιούτους ὁποῖοι σήμερον φαίνονται.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» δικαιοῦται νὰ γράφῃ.

Δὲν ὑπάρχει ἐξω τῶν κομμάτων περωτισμένη γνώμη. Ἐν Ἑλλάδι ἕκαστος ἀνὴρ εἶνε πολιτικὸς ἄνηρ, καὶ ἕκαστος πολιτικὸς ἀνήκει εἰς ἓν κόμμα. Ἀλλ' ἔτι χειρότερα τὰ κόμματα δὲν ἐθεμελειώθησαν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀρχῶν, ὁ δ' ἕκαστος προσθοκᾷ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς πολιτικῆς του κάποιον ρουσφέτ... Εἰς ἄλλα κράτη οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτευταὶ δαμάζονται παρὰ τῆς ἀγνῆς, ἀνεξαρτήτου κοινῆς γνώμης καὶ διὰ μεγάλης μερίδος ἐκλογέων ἀνεξαρτήτων τῶν κομμάτων, ἀροσιωμένων μόνον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος των, ἐνῷ ἐν Ἑλλάδι σχεδὸν δὲν ὑπάρχει κοινὴ γνώμη, ἐκτὸς τῶν κύκλων τῶν κομμάτων. Διὰ νὰ ἐξέλθῃ τις ἐκ τοῦ ἐλαττωματικοῦ τούτου κύκλου χρειάζεται εἰς Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς (deus ex machina) καὶ ἀκροθιγῶς ἐνίοτε ὑπεδείχθη (sometimes timidly suggested) ὁ ρόλος τῆς τόσον ἐπιθυμητῆς ψευδοῦς θεότητος πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον. Μέχρι τοῦδε ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου», δὲν ἐδείξε καμμίαν κλίσιν εἰς τοῦτο. Ἐὰν τις ἔλεγχος ἀποδίδεται πρὸς τὴν μεγαλειότητά του εἶνε ὅτι ἔκλινε νὰ παίξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ φυγοπόνου βασιλέως (Roi faineant) δι' ὃ καὶ ἠχεῖ παραδόξως νὰ ἀναγινώσκῃ τις εἰς τὸν τύπον τῆς Εὐρώπης ὅτι ἦτο ἕτοιμος δι' ἓν πραξικόπημα κατὰ τοῦ κοινοβουλίου. Μέρος τοῦ γαλλικοῦ τύπου ἐπετέθη κατὰ τοῦ βασιλέως ἕνεκα τῆς διαδοθείσης ἰδέας ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης συμπαθεῖ μεγάλως μετὰ τῆς Γαλλίας, ὅτι δ' ἡ πτῶσίς του εἶνε μικρὸς θρίαμβος κατὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Τοῦτο εἶνε ἀκαριβές. Ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὴν παροῦσαν κρίσιν. Εἰς τὴν προηγουμένην μου τὸ ἀπέδειξα. Ἔκτοτε ἔλαβον τὰς ἑπομένας ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας παρ' ἑνὸς κυρίου, ὅστις ἔχει τὰ μέσα νὰ γνωρίζῃ τί ἔγεινεν ὄπισθεν τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς οὐτινος τὴν καλὴν πίστιν δύναμαι ἀσφαλῶς νὰ βασισθῶ.

Πρὸ τῆς μεταρράσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος λεπτομερειῶν τοῦ γνωρίζοντος ἐξόχου ὑποκειμένου τὰ γινόμενα ὄπισθεν τῆς ἱλαροτραγικῆς καὶ πιθηκοσκηνῆς ἡμῶν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὶς ὁ ἀκροθιγῶς ὑποδείξας ἐνίοτε πρὸς τὴν μεγαλειότητά του τὸ κατὰ τοῦ κοινοβουλίου ἡμῶν πραξικόπημα; ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» πρέπει νὰ τὸν γνωρίζῃ καὶ ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ τὸν ὁμολογήσῃ διότι ὁ τοιοῦτος δὲν ἐνοοῦθέτει ταῦτα ὅπως μεταρρυθμίσῃ ἀλλ' ὅπως παίξῃ ἐν Ἑλλάδι τὸ πρόσωπον ἢ τοῦ δουκὸς Σχουαζὲλ ἢ καρδιναλίου Δουδουὰ ἔσσω καὶ ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ μεγάλου Λουδοβίκου ἢ ἐκείνη τοῦ τρισπράτου ἀντιβασιλέως δουκὸς τοῦ Ὀρλεάνς.

Ἐρωτῶμεν ταῦτα διότι ἡμεῖς καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως δι' ὑπομνήματος καὶ διὰ κυρίου ἄρθρου ἐν τῷ «Βρεττανικῷ Ἀστέρι» φανερὰ ἐγνωμοδοτήσαμεν πρὸς τὴν μεγαλειότητα τὸν τετραετῆ ἀναστολὴν τοῦ συντάγματος ὅπως ὀργανωθῇ ὁ τόπος καὶ γείνῃ παραγωγὸς ὁ τιδικῶν ἀνδρῶν ἔλθει δὲ ἡ ἐθνοσυνέλευσις αὐτοδικαίως ἐκπνεούσης τῆς τετραετίας κρίνῃ τὰ ἱδρυθέντα καὶ ἐπιδοκιμάσῃ, ἢ ἀποδοκιμάσῃ αὐτὰ καὶ κάμῃ τοὺς νέους σχετικοὺς νόμους συμφώνους μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς χώρας καὶ τῆς ἀπαλλάξεως αὐτῆς τῶν βαρέων φόρων της. Ἐγράψαμεν δὲ ταῦτα οὐχὶ νοοθετοῦντες πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν πραξικόπημα κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκ μέρους τῆς βασιλείας, ὄχι ὅπως ἱδρυθῇ καγγελαρία ἢ μπουροκρατία διαρκὴς ὑφ' ἕνα πρωθυπουργὸν κομματάρχην ἢ μὴ κομματάρχην, ὄχι ὅπως ὁ βασιλεὺς γείνῃ μονάρχης ἢ διδάκτωρ, ὄχι ὅπως στερηθῇ ὁ λαὸς τὴν καθολικὴν αὐτοῦ ψηφοφορίαν καὶ τὸ ἐλάχιστον τῶν συνταγματικῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων του ἀλλ' ὅπως δοθῇ ὁ ἀρμόδιος χρόνος πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ἐιδικοὺς νὰ ἐπιδιορθώσουν τὴν χαλαρωθεῖσαν καὶ ἑτοιμοθραυστὸν συνταγματικὴν μηχανὴν καὶ τοῦτο διὰ τῆς θελήσεως καὶ ἀρέσεως τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι διὰ πραξικοπήματος.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσητε πῶς θὰ γείνῃ; ὅπου ὑπάρχει μία πρωτοβουλία ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ μία ὁδὸς ὑπάρχει καὶ εἰς τρόπος. Τὸ πῶς δὲν εἶνε τοῦ παρόντος.

Ὅταν δὲ ἓν βασίλειον, ὡς τὸ ἡμέτερον, φθάσῃ εἰς τὸν σημερινὸν ἡμῶν κινδυνον, εἰς τὴν παροῦσαν φθορὰν ὁ ἡγεμὼν αὐτοῦ δικαιοῦται ὅσον συνταγματικὸς καὶ ἐὰν εἶνε νὰ προτείνῃ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην πᾶν κατορθωτὸν μέσον σωτηρίας.

Ἀλλ' ὁ ἀκροθιγῶς ὑποδείξας πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τὸν ἐπιθυμητὸν ρόλον τῆς τόσον ἐπιθυμητῆς θεότητος οἷος δήποτε εἶνε ὅταν ὑπεδείκνυε τὸν ρόλον τοῦτον ἐσκέπτετο καὶ ἐφρόντιζε βαθυδούλως βεβαίως ὄχι διὰ τὴν πατρίδα, ὄχι διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὄχι διὰ τὸν λαόν, ὄχι διὰ τὸν ἀγνόστατον βασιλέα του, ἀλλὰ δι' ἑαυτὸν μόνον πῶς δύναται νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ Καρδιναλίου Δουδουά, ὁηλ. ἀντὶ μεταρρυθμιστὴς καὶ παραγωγὸς ἐθνικοῦ πλούτου, ὅπου ἡ ἀνεπιστημονικότης του ἀποτρέπει προσεδόκα νὰ γείνῃ κηδεμὼν βασιλέως καὶ μεγαλείτερος ἐμπαίκτης τοῦ λαοῦ τοῦ βασιλείου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ πανελληνίου ἀφ' ὅτι οἱ μέχρι σήμερον πολιτικοὶ ἄνδρες τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», οἱ μὴ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀρχῶν φιλάρχως ἀπεδείχθησαν.

Ἂς ἴδωμεν νῦν τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐξόχου ὑποκειμένου, τοῦ γνωρίζοντος τὰ γινόμενα ὄπισθεν τῆς σκηνῆς, ἴσως εἶνε ὁ ἴδιος ὁ ἀκροθιγῶς ὑποδείξας πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον τὸ πολιτικὸν ἢ μᾶλλον ἰσκαριωτικὸν πραξικόπημα.

Ἕνεκα τῆς ἀλλαγῆς τινῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» καὶ ὅπως μὴ διακοπῇ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων ἡμῶν ἡ συνέχεια ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» θὰ δημοσιεύεται μετὰ τὴν μεσημβρίαν καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 3ης Ἀπριλίου εἰς σελίδας τέσσαρας ἀντὶ ὀκτὼ ἐὰν δὲ τὸ γραφεῖον ἡμῶν τακτοποιηθῇ πρότερον καὶ πρὸ τῆς 3ης.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ πρώτη σελὶς θ' ἀφιεροῦται εἰς μικρὸν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῶν τῆς ἡμέρας.

Ζητοῦνται διὰ τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» μεταφρασταὶ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ συνεργάται ἐγκρατεῖς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ τῆς Ἰατρικῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ θέλων νὰ ἀσκηθῇ πρακτικώτερον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ζητεῖ Φαρμακεῖον ὅπως ἐργαζόμενος τῷ χορηγεῖται καὶ δίωρος ἄδεια καθ' ἑκάστην.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχάτως δημοσιευθεῖσαν προκαταρτικὴν ἔκθεσιν, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1891 δεικνύει ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν συνήθων εἰσπράξεων καὶ ἐξόδων. Μετὰ ταῦτα τὸ σύνολον τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀρίνει ἔλλειμμα ἑβδομήκοντα ἓξ ἑκατομμυρίων ρουβλίων, ἅτινα ἐχρησίμευσαν πρὸς ἀγορὰν τροφῶν καὶ σίτου διὰ τὰς λιμοκτονούσας ἐπαρχίας.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ὁ κ. Βισνεγγράδσκυ προτίθεται νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῶν πρακτορείων καὶ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ρωσσίας νέον δάνειον, ἀντιπροσωπεῦον ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμύρια ρουβλίων πρὸς τόκον τέσσαρα καὶ ἡμισυ τῆς ἑκατόν, οὐτινος τὸ καθαρὸν ποσὸν τοῦ δανείου θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὰς ἐπεκτάσεις τοῦ σιδηροδρομικοῦ συστήματος.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Η ΕΝ ΤΗΝΩ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ πανήγυρις ἐν Τήνῳ ἐτελέσθη μεγαλοπρεπέστατα ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς ναυλοχοῦσι πλεῖστα πλοῖα καὶ ἱστιοφόρα ἔτι δὲ ἡ Ὕδρα Σπέτσαι τὰ Ψαρὰ καὶ τὸ γαλλικὸν τορπιλοβόλον τὸ καταπλεῦσαν ἐκ Πειραιῶς. Ἄνω τῶν 30,000 ἀνθρώπων ἐκ διαφόρων μερῶν προσῆλθον καὶ κατέκλυσαν οὗτω εἰπεῖν τὴν νῆσον. Ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνος ἐγένετο τὴν 10ην π.μ. ὥραν ἐπιβλητικώτατα, προπορευομένης τῆς μουσικῆς τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀκολουθούντων τοῦ μοιράρχου κ. Σταματέλου καὶ ἁπάντων τῶν ἀξιωματικῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ ὡς καὶ τῶν τοῦ γαλλικοῦ καὶ πλήθους ἀπείρων προσκυνητῶν μετὰ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων.

×

Ο Μ. ΔΟΥΞ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Προχθὲς ἀνεμένετο ὅπως καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ τὸ ρωσσ. πολεμικὸν Δόνσκοϊ. ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Τσάρου, ἀλλὰ μέχρι βαθείας νυκτὸς δὲν εἶχε καταπλεύσει εἰσέτι, καίτοι ἀνυπομόνως ἀνεμένετο ὑπὸ τῆς Β. οἰκογενείας, ἤτις εἶχε πέμψει δι' ἑνὸς τορπιλλοφόρου τὸν πρίγκιπα Γεώργιον, ὅπως προϋπαντήσῃ. Πιθανῶς διερχόμενος ἐκ Τήνου νὰ παρέμεινεν ἐκεῖ.

×

ΞΕΝΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Καθὼ ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου, περὶ τοὺς 70 φοιτηταὶ τοῦ ρωμουνικοῦ Πανεπιστημίου ἑτοιμάζονται νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς ἀρίξεως ἐνταῦθα καὶ τῶν Σέρβων φοιτητῶν Ἐπιτροπὴ ρωμούνων φοιτητῶν παρεκάλεσεν ἤδη τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ ὁμογενῆ κ. Μ. Βρεττὸν, ἵνα ἐνεργήσῃ, ὅπως ἐν ἐκ τῶν ἐν τῷ Δουνάβει ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, ἅπερ προσεγγίζουσιν εἰς Λαύριον, μεταφέρῃ αὐτοὺς ἐκεῖσε, ὁπόθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου θὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα.

×

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΥΡΩΝ

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος «Βύρων» ἐώρτασε χθὲς τὴν 25 Μαρτίου ἐν τῷ εὐρεῖ καταστήματι τῆς «Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ», καταλλήλως διεσκευασμένῳ. Πλῆθος ἄπειρον λαοῦ εἶχε πληρώσει τὰς αἰθούσας τοῦ Καταστήματος, ἀπήγγειλαν δὲ λόγον πανηγυρικὸν ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Φαρμακόπουλος, ἐξυμνήσας τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἡμέρας καὶ κατάλληλον τῆς ἑορτῆς ποίημα ὁ κ. Οἰκονομόπουλος. Ἡ ἑορτὴ ἔληξε παιανιζούσης τὸν ἐθνικὸν ὕμνον τῆς μουσικῆς τῆς φιλαρμονικῆς.

×

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Πρό τινων ἡμερῶν εἰς θέσιν Σκαδδελίτη τοῦ δήμου Θηναίας, ἐπαρχίας Πάλλης εὑρέθη νεκρὸς ὁ Ἀθαν. Ραζῆς κάτοικος Φαρκλάστων τῆς ἐπαρχίας Κρανιαίας ὅστις μετερέρθη εἰς Ἀργοστόλιον καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς συγγενεῖς του.

Ὁ εἰρημένος ἔπασχε διανοητικὴν διατάραξιν καὶ ὁ θάνατος φαίνεται τοῦ ἐπῆλθε τυχαίως.

430

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

(συνέχεια).

Ἡ ἐκστρατεία.

— Δὲν σὲ τὸ ἔλεγα Ἀθανάση! θένων τὰς χεῖρας εἰς τὸ στῆθος καὶ διὰ κρότου μανδηλοχοῦσι πλεῖστα πλοῖα καὶ ἱστιοφόρα ἔτι δὲ ἡ Ὕδρα Σπέτσαι τὰ Ψαρὰ καὶ τὸ γαλλικὸν τορπιλοβόλον τὸ καταπλεῦσαν ἐκ Πειραιῶς. Ἄνω τῶν 30,000 ἀνθρώπων ἐκ διαφόρων μερῶν προσῆλθον καὶ κατέκλυσαν οὕτω εἰπεῖν τὴν νῆσον. Ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνος ἐγένετο τὴν 10ην π.μ. ὥραν ἐπιβλητικώτατα, προπορευομένης τῆς μουσικῆς τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀκολουθούντων τοῦ μοιράρχου κ. Σταματέλου καὶ ἁπάντων τῶν ἀξιωματικῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ ὡς καὶ τῶν τοῦ γαλλικοῦ καὶ πλήθους ἀπείρων προσκυνητῶν μετὰ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων.

— Δὲν σὲ τὸ ἔλεγα Ἀθανάση! θένων τὰς χεῖρας εἰς τὸ στῆθος καὶ διὰ κρότου μανδηλοχοῦσι πλεῖστα πλοῖα καὶ ἱστιοφόρα ἔτι δὲ ἡ Ὕδρα Σπέτσαι τὰ Ψαρὰ καὶ τὸ γαλλικὸν τορπιλοβόλον τὸ καταπλεῦσαν ἐκ Πειραιῶς. Ἄνω τῶν 30,000 ἀνθρώπων ἐκ διαφόρων μερῶν προσῆλθον καὶ κατέκλυσαν οὕτω εἰπεῖν τὴν νῆσον. Ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνος ἐγένετο τὴν 10ην π.μ. ὥραν ἐπιβλητικώτατα, προπορευομένης τῆς μουσικῆς τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀκολουθούντων τοῦ μοιράρχου κ. Σταματέλου καὶ ἁπάντων τῶν ἀξιωματικῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ ὡς καὶ τῶν τοῦ γαλλικοῦ καὶ πλήθους ἀπείρων προσκυνητῶν μετὰ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων.

— Πασσᾶ μὴ βιάζεσαι ἡ νίκη των εἶνε καπιτάλι μας γιατὶ τώρα θὰ θαρευτοῦν καὶ θὰ καταιβοῦν πλέον πολλοί... μὴ ζητεῖς νὰ πάρῃς τὸ Σοῦλι σὲ μία μέρα... Ἐδῶ θὰ χαθῇ πολὺ ἀσκέρι, ἀλλὰ ἡμεῖς μποροῦμεν νὰ χάσωμεν ἐκεῖνοι ὅμως εἶνε μετρημένοι... Περίμενε τὸ καιρό σου. Εἶπεν ὁ Βελῆ-Γκέγκας

Ταχυδρόμος κεκαλυμμένος ἱδρῶτας καὶ κονιορτοῦ διέκοψε τὴν ὁμιλίαν των ἐγχειρίσας μέγαν φάκελλον ἐπιστολῶν.

— Ἀπὸ ποῦ ναι τὰ γράμματα Τάρταρε ἠρώτησεν ὁ Ἀλῆς.

— Ἀπὸ τὸ μεγάλο Διβάνι πασᾶ μου εἶπεν φέρων ταῦτα εἰς τὸ μέτωπον καὶ μὲ σέβας ἀσπαζόμενος τὸν φάκελλον ἀπεκρίθη ὁ Ταχυδρόμος ἐγχειρίζων δὲ τοῦτον προσέθεσεν.

Ὁ μεγάλος Βεζύρης μ' ἔταξε ἑκατὸ φλωριὰ ἂν ἔρθω στὰ Γιάννενα δύο ἡμέρες μπροστὰ ἀπὸ τὸ συνήθιο. Μοῦ ποσχέθηκε διακόσιες φαλαγγιὲς στὰ πόδια ἂν μία ὥρα περισσότερο ἀργήσω ἀπὸ τὸ συνήθιο.

— Ἀλήθεια! σύννους ἐτονθόρυσεν ὁ Ἀλῆς.... Ἀνησυχία μεγίστη ἐβασίλευεν εἰς ὅλην τὴν κινητὴν φυσιογνωμίαν του... Λοιπὸν πρέπει νὰ σοῦ δώσω τοῦς φαλαγγὲς μὲ ἄγριον μειδίαμα ὁ Πασᾶς προσέθεσε καθ' ἣν ὥραν μηχανικῶς οἱ δάκτυλοί του ἀπεσφράγιζον τὸν φάκελλον.

— Ὄχι πασᾶ μου ἔφτασα γλιγωρότερο ἀπὸ τὸ καιρό μου... γιὰ θώρακε τὴ ντάτα.

Διατρέχων ὁ Ἀλῆς τὸ ἐμπεριεχόμενον τῶν ἐγγράφων τὸ πρόσωπον τούτου ἐνίνετο σκοτεινότερον καὶ τὰ χαρακτηριστικά του ἀγριώτερα. Ὅταν ἔμεινε μόνος μὲ τὸν Βάγια εἶπε πρὸς τὸν Πηλάδην αὐτοῦ μὲ φωνὴν ἀπορείας.

— Τί νομίζεις, Ἀθανάση ἀδελρέ μου... τύχη κατηραμένη!! Ὁ Σουλτάνος μὲ προστάζει χωρὶς νὰ χάσω μίας ὥρας καιρό· νὰ μαζώξω καὶ ἀρματώσω ὅσα μπορῶ περισσότερα παλικάρια καὶ νὰ πάγω πάνου στὴ Δεῦνα (Δούναβιν) νὰ μπῶ ἀποκάτου ἀπὸ τὸ Σερασκέρι νὰ πολεμήσω τὸ Ποτέμκη... πῶς μπορῶ ν' ἀρήσω τούτους τοὺς λύκους τῆς Ἀρβανιτιᾶς ἀπολύτους... Ἅμα μὲ νοιώσουν πῶς ἔφυγα, Γαρβιτιώται, Σουλιώται, Παργανοί, Παραμυθιῶτες, Ἀρματωλοί, θὰ σηκωθοῦν σὰν λυτὰ θηρία ν' ἀρπάξουν καὶ ξεσχίσουν ὅτι τόσα χρόνια ἔρτασα· ἔπειτα μπορῶ γῶ νὰ πάγω νὰ πολεμήσω τὸ Ποτέμκη Ἅμ τότε καὶ ὁ Ποτέμκης θὰ στείλῃ τὰ γράμματά μου στὸ Σερασκέρι· «ποῦ πάγει τότε τὸ κεφαλι μου! μάλιστα νὰ μαι καὶ μέσα στὰ χαίρια τοῦ Σερασκιέρη!!»

— Μπερδεμένη δουλιᾶ πασᾶ εἶπε λίαν σύννους ὁ Βάγια... Μὰ πασᾶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δὲν μπορεῖς νὰ πεταχτῇς φερμαλῆς ἐδῶ γιατὶ θὰ βρεθοῦν χιλιάδες ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀνωμάτους σου ἕτοιμοι ἀμα ἔχουσι ἕνα τοῦ Σουλτάνου φιρμάνι νὰ σὲ σκοτώσουν... ἐλησμόνησας πόσους φοβεροὺς Βέϊδες καὶ πασάδες ἐξεπάστρεψες μόνο γιατὶ ἔχεις ἕνα τοῦ Σουλτάνου φιρμάνι;

— Ἔχεις δίκαιο Βάγια! ἐτονθόρυσεν ὁ Ἀλῆς λίαν κατηφὴς καὶ μελαγχολικῶς.

— Διὰ νὰ ὑποσχεθῇ ὁ Βεζύρης ἑκατὸ φλουριὰ καὶ διακόσιες φαλαγγιὲς στὸ Τάρταρο ἂν φέρῃ τὰ γράμματα δύο ἡμέρας πρίν, πάγει νὰ εἰπῇ, ὅχι θὰ ὀρίσκονται σὲ κακὰ νερὰ τὰ ἀσκέρια τοῦ Σουλτάνου καὶ πρέπει ὅμοιον ὀρδινὸ νὰ στάλθηκε καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους πασάδες! Δὲ μπορεῖς τὸ λοιπὸ παρὰ νὰ πᾷς, ἀλλοιότικα εἶσαι χαμένος γιὰ πάντα Ἀλῆ Πασᾶ! Ἔπειτα σὰν πᾷς μιὰ φορά, ἐγὼ περνῶ στὰ στράτευμα τῶν Ρώσσων, πηγαίνω στὸ Πστέμκι καὶ τοῦ λέγω πῶς σὲ φεραν μὲ τὸ στανιὸ καὶ κάνω μάλιστα νὰ ἰδιοθῆτε καὶ νὰ ξηγηθῆτε καλλίτερα. Ἄλλο ἕνα πρᾶμμα μποροῦμε τώρα νὰ γράψωμε στὰ Δημήτρι!.... στὴ Πετρούπολι νὰ καταβῇ κάτω στὴ Χερῶνα νὰ διοθῆτε καὶ ἐξηγηθῆτε... ὅσο γιὰ τὰ Γιάννενα μὴ τὰ φοβῆσαι στὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ σου τοῦ Μουχτάρη. εἶνε τώρα κοντὰ εἴκοσι ὀκτὼ χρόνων σοῦ μοιάζει καὶ εἶνε μάνας υἱός. Θὰ βαστάξῃ καλὰ τὴ τάξι στὸ πασαλίκι.

— Τί νὰ γείνῃ! Στὸ ποδάρι! ἴνα μὴ χάνωμε καιρό... Κάλλια εἶχα νὰ μὴ πήγαινα... Ἀχ τοὺς μαγαρισμένους τοὺς Σουλιώτας! ποιὸς ξέρει ἀν γυρίσω ζωντανός! Θὰ σοῦ καυχῶνται πῶς ἐνίκησαν τὸν Ἀλῆ τὸν Τεπελενλῆ καὶ πῶς ἔφαγαν τὰ παλληκάρια του!

— Ἔχομε καιρὸ πασᾶ! Θὰ ρθῇ καὶ ἡ ἀράδα του. Ὄχι μόνο ζωντανοὶ θὰ γυρίσωμε μὰ θὰ γυρίσῃς ποιὸ μεγάλος! ποιὸς θὰ τολμᾷ τότε νὰ σὲ καταδώσῃ στὸ Διβάνι σὰν γνωρίζει πῶς ἔρχεσαι νικητὴς ἀπὸ ἕνα τέτοιο μεγάλο πόλεμο!... ἔπειτα ποιὸς γνωρίζει ἂν δὲν γείνῃς καὶ καθ' αὐτὸ Σερασκέρης.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Βάγια διεσκέδασαν τὸν τύραννον τῆς Ἠπείρου καὶ ἐν τῷ ἅμα διετάχθησαν Ἕλληνες τε καὶ Ἀλβανοὶ νὰ ἑτοιμασθῶσι νὰ ὁδεύσωσι τὸν παρακολουθήσωσι τὰς ἄχθας τοῦ Δουνάβεως ὅπου ὁ Τουρκικὸς στρατὸς τοσαῦτας ὑπέφερον ἥττας ἐκ τῶν Ρώσσων. Ἀπερχόμεθα καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Τὸ Διαβατήριον

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1787 ἡ Ρωσσία διετέλει εἰς αἱματηρὸν πόλεμον κατὰ τῆς Υ. Πύλης. Ὁ πόλεμος οὗτος ἠθελεν ἀποβῇ ὑπὲρ αὐτῆς μὲ τὴν ἀναπόρευκτον καταστροφὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἂν ὁ Τσούτκοφ ὁ Γ'. τῆς Σουηδίας μυστικὸς συμμαχήσας συγχρόνως μὲ τοὺς Τούρκους, αἰφνηδίως δὲν διέρρηξε τὰς μετὰ τῆς Αἰκατερίνης σχέσεις του καὶ εἰς τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς Ρωσσίας δὲν ἔφερε μέγαν ἀντιπερισπασμόν. Ἂν ἡ Ἀγγλία τὴν Γαλλορωσσικὴν συμμαχίαν ἐκδικουμένη δὲν ἐνοοῦθετεν τοὺς Τούρκους πρώτη καὶ δὲν ὤθει αὐτοὺς εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον ἐφοδιάζουσα συγχρόνως μὲ ὅπλα, πολεμοφόδια καὶ χρήματα καὶ ἂν ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰωσὴφ Β' τῆς Αὐστρίας συνεκστρατεύσας μὲ τοὺς Ρώσσους κατὰ τῶν Τούρκων αἴφνης δὲν ἐτελεύτα καὶ ὁ διάδοχος τούτου Λεοπόλδος πολιτικῶς ἐναντίος δὲν συνῆπτε πάραυτα εἰρήνην μὲ τὸν Σουλτάνον.

Καὶ ὅμως τὰ ὅπλα τῶν Ρώσσων ἐξηκολούθουν σχεδὸν πανταχόθεν νὰ θριαμβεύωσιν. Ὁ στρατηγὸς Κουτούζωφ εἶχε τοὺς τε Τούρκους καὶ Ταρτάρους ἡνωμένους κατατροπώσει, ὁ στρατηγὸς Ρέπνεν εἶχε καταστρέψει ἑβδομήκοντα χιλιάδας Μουσουλμάνους πλησίον τῆς Μακζὲν καὶ ὁ στρατηγὸς Γούδοβιτζ εἶχε κυριεύσει τὰ φρούρια τοῦ Σουτζούκ-καλὲ καὶ τῆς Ἀνάπας ἐπὶ τῶν μεθορίων τῆς Κριμαίας καὶ τοῦ Κουβὰν δέκα τέσσαρας χιλιάδας Τούρκους στρατιώτας ἀλώσας.

Ὁ Ἀλῆ-πασσᾶς τῶν Ἰωαννίνων μὲ 3000 Ἀλβανοὺς ἀρίχθη εἰς τὸν Αἶμον περὶ τὰ μέσα του 1789 διεπέρασε τοῦτον εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον Τατὰρ-Παζαὰρ τῆς δυτικῆς τούτου Ἀκρωρείας ἀπότομον στενὸν καὶ συναπτήντησε τὸν Μέγαν-Βεζύρην εἰς Μολδαβίαν καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα μετὰ τὴν πόρθησιν τοῦ φρουρίου Ὀζζακὼφ συνεγκεντροῦτο εἰς τὴν παραδουνάβιον ταύτην ἐπαρχίαν. Ὅταν πρῶτον εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Τζεναζὲ πασᾶ καὶ ἐπροσκύνησε τοῦτον καὶ ὅταν οὗτος τὸν ἐδέχθη μὲ ἦθος σοβ

130 **ΤΟ ΠΑΡΟΝ**

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Ἡ ἐλεημοσύνη.

Ἡ Ἄννη Μακέη ὡς ἦτο τὸ ἀληθὲς ὄνομά της εἴπομεν ἦτο πρώτη ἐξαδέλφη τῆς Ἄννης Βρόδγουδ δηλ. ἦσαν ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ τέκνα. Τὸ αὐτὸ αἷμα ἡ αὐτὴ φαντασία, ποιοῦν τὴν αὐτὴν ἰδιοσυγκρασίαν. Ἀλλ' ἡ θερμοκρασία αὕτη ἀνεδοκαταβιβάζεται ἀναλόγως τῆς ἀγωγῆς ἡμῶν τῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἀναφυομένων ἐπιθυμιῶν καὶ φιλοδοξιῶν μας καὶ ἐκ τῶν παραδειγμάτων τοῦ κύκλου ἐν ᾧ ζῶμεν.

Ἡ Ἄννη Μακέη μικρὰ ἐτέθη ἐν ἐγκυκλοπαιδικῇ σχολῇ καὶ ἔμαθε τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, διεκρίθη δὲ πολὺ διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ ταχύτητα μεθ' ἧς ἐπροώδευσεν. Κατετάχθη ἀκολούθως ὑπηρέτρια ἐν τῷ οἴκῳ πλουσίου δικηγόρου καὶ ἐκεῖθεν μετέβη πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κλημεντίνης.

Παρὰ τῇ εὐγενῇ ταύτῃ Κυρίᾳ εἶχεν ἀποκτήσει θέσιν ἐμπιστευτικήν. Ἐγνώριζε πάντας τοὺς πλατωνικοὺς ἔρωτάς της, τὰς διαθέσεις αὐτῆς καὶ τὰς ἀρετάς της καὶ ἀντέγραφε ταύτην· ἡ πλουσία μνήμη της διεφύλαττε τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων ἃ τὰ ἀνέκδοτα καὶ ἱστορικὰ παραδείγματα ἃ ἤκουε τὴν κυρίαν της νὰ διηγῆται, τὰς εὐφυεῖς αὐτῆς φράσεις. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κλημεντίνη Περσεβὰλ ἐπεσκέπτετο καὶ ἐδέχετο τὰς πρώτας οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας, ἐγνώριζεν ἐκ τοῦ ἐγγὺς προσωπικῶς τοὺς κυρίους καὶ τὰς κυρίας τῶν διαφόρων τάξεων τῆς ἀριστοκρατίας.

Ἐν τούτοις ἡ Ἄννη Μακέη ἀφιχθεῖσα εἰς τὴν σφριγῶσαν ἡλικίαν καθ' ἣν ἡ ὁρμητικὴ καὶ θερμὴ ἰδιοσυγκρασία γίνεται ἀκράτητος πρός τινας νέας, ὑπέκειτο εἰς τὸ εὐπόρθητον τῆς πρώτης ἀληθοῦς ἐφόδου.

Δὲν ἦτο ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐγκοσμίων πειρασμῶν. Ὡροῖον ὑψιτενὲς καὶ ζωηρὸν κοράσιον ὡς εἴπομεν περιεκυκλώθη ἐγκαίρως ὑπὸ πολλῶν πειρασμῶν τοὺς ὁποίους ὅμως γενναίως ἀπέφυγεν. Λοχαγοί, ταγματάρχαι, νέοι λόρδοι οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν Κλημεντίνην εὐγενεῖς ἐπετέθησαν κατ' αὐτῆς ὁσάκις εὕρισκον τὴν εὐκαιρίαν, ἀλλ' αὕτη φιλοδωροῦσα τούτους διὰ πολλῶν φιλημάτων καὶ ἐπιτρέπουσα τὴν γενικὴν ἔφαψιν τῶν θελγήτρων της δι' ἐγκρατείας ἀψύχου ὄντος ἀπέκρουσεν ἡρωϊκῶς τὰς ἐπιθυμίας των ζητοῦσα ἕνα σύζυγον.

Ὁσάκις ἥναπτε τὰς φλόγας τῶν ἐπιθυμιῶν εἴς τινα τούτων καὶ οὗτος ὑπέσχετο τὸν κόσμον ὅλον πρὸς ταύτην ἂν παρεδίδετο, ἡ Ἄννη Μακέη θαρραλέως μικρὰ μεριμνοῦσα περὶ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως ἐπρότεινεν εἰς τοῦτον τὸν γάμον ἂν ἀληθῶς τὴν ἠρᾶτο, ὑποσχομένη ὅτι ἤθελεν ἀναδειχθῇ μοναδικὴ σύζυγος κατὰ τὴν ἀρετήν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς οἰκιακάς των ἀναπαύσεις, προσθέτουσα ὅτι εἶνε ἐκ καλῆς ἀλλὰ πτωχῆς οἰκογενείας καὶ ἀναβιβάζουσα τὴν καταγωγήν της ὅσον ὑψηλὰ ἠδύνατο διὰ τῶν πτερύγων τῆς φαντασίας.

Δυστυχῶς διὰ ταύτην εἰς τοὺς ἱστοὺς αὐτῆς δὲν ἔπεσε νωθρός τις· τ ζ ἰ ὰ λ α π ε ὶ τ ε ν ὸ ς αὕτη δὲ συνειθίσασα εἰς τὴν συναναστροφὴν τὰ φιλήματα καὶ τοὺς ἐναγκαλισμοὺς τῶν εὐγενῶν κυρίων δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ κἂν τὴν ἰδέαν νὰ νυμφευθῇ ἄνδρα τῆς τάξεώς της. Ἐσκέπτετο νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς ἀρεσκείας της.

Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ εὑρίσκετο ἡ νέα αὕτη γυνὴ, ὅταν ἀφίχθησαν μετὰ τῆς κυρίας της εἰς τὸ παλάτιον τῆς Ἀκρωρείας.

Ἡ ὄψις τοῦ ἥρωος ἡμῶν ὕψωσε τὰς φλόγας τῶν αἰσθήσεών της εἰς τὸ ἔπακρον. Ἐφάνη εἰς ταύτην, ὅτι δὲν ἦτο θνητὸς καὶ ὅτι ἐβασίλευεν εἰς τὴν καρδίαν του σύσσωμος ἡ ἀγαθωσύνη. Εἶνε ξένος διενοεῖτο, δὲν ἔχει τὰς ἐντοπίους προλήψεις τῶν ἡμετέρων, δύναται νὰ μὲ παραλάβῃ εἰς τὴν πατρίδα του, ἔνθα δὲν μὲ γνωρίζουν, δύναται νὰ μὲ νυμφευθῇ.

Ἐξησκημένη ἤδη εἰς τὴν σχολὴν τῆς φιλαρεσκείας καὶ ἐλαχίστως φανταζομένη, ὅτι ἡ ἐξαδέλφη της ἦτο ἡ παλλακίς του ἐθήρευε, τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρρησιασθῇ ὡς ἀξιοθήρευτος νύμφη εἴς τινα τοῦ δάσους γωνίαν ἐνώπιόν του καὶ ἐφελκύσῃ τούτου τὴν προσοχήν.

Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διέκειτο, ὅτε ἡ κυρία της εἴτε διότι αὕτη ὡμίλησεν ἐλευθέρως ἐνώπιόν της περὶ τοῦ κ. Σκοπελίδου εἴτε δι' ἄλλους λόγους ἐκέλευσεν αὐτὴν αὐθημερὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Λονδῖνον καὶ παραλάβῃ τὴν φροντίδα τοῦ οἴκου της.

Δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἀλλέως! ἀνεχώρησε μετὰ θλίψεως πεπειραμένη, ὅτι ἡ κυρία της τὴν φορὰν ταύτην ἀληθῶς ἠρᾶτο ὡς ἡ ἰδία τὸν Ἕλληνα ἱππότην.

Ἐν τῇ ἁτμαμάξῃ τοῦ σιδηροδρόμου συναντήσασα τὸν κ. Τέτλεην ἄνδρα εὐειδῆ, προσηνῆ, φαινόμενον πλούσιον τζέντλεμαν μὲ ὀφθαλμοὺς καὶ χείλη γέμοντα ἔρωτος καὶ σφοδρῶν ἐπιθυμιῶν. Ἦσαν μέχρι Λονδίνου μόνοι. Ἡ Ἄννη Μακέη ἔγεινε λαλητικὴ, εὐχαρις κεκαλυμμένη ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἐκ τῆς συνήθους φιλαρεσκείας της. Ἔστρεφε τοὺς ὀφθαλμοὺς φιλαρέσκως, ἔκλινε τὸν πόδα φιλαρέσκως, ὕψωνε τὴν χεῖρα φιλαρέσκως, ἐκάθητο φιλαρέσκως καὶ ὑπὲρ ἄνω πάντων ὡμίλει μεγάλα πράγματα, περὶ τῶν γεγονότων τῆς ὑψηλῆς σφαίρας καὶ ἐψυτάκιζε τὰ ἱστορικὰ καὶ φιλολογικά της ἀνέκδοτα. Ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κ. Τέτλεην νὰ τὴν φιλήσῃ πολλάκις νὰ περιδιαβάσῃ τὴν χεῖρα του εἰς τὸ στῆθος της, ἤναψε τὰς φλόγας εἰς τὰς αἰσθήσεις του, ἀλλὰ τοῦ εἶπε. ... «στῆθι..... μὴ περαιτέρω. Οὔτε διὰ χιλίας λίρας δὲν πουλῶ τὴν τιμήν μου! ....εἶμαι πτωχὴ πλὴν ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας.»

— Ἰδοὺ χιλίας λίρας! .... λάβε ταύτας διὰ μίαν ἐνθύμησιν.... σὲ ἀγαρῶ ὑπερβολικά, ἔκραξεν ὁ κ. Τέτλεη καὶ ἐξάξας ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του, ἐν ᾧ εἶχε πολλὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, προσέφερεν εἰς ταύτην δύο πεντακοσάλιρα.

Ὁ κ. Τέτλεη ἦτο πλούσιος τῆς Μαγκεστρίας νηματοποιὸς καὶ χίλιαι στερλίναι εἰς τὴν μέθην τῶν αἰσθήσεών του ἦσαν πρὸς τοῦτον ὅτι χίλια δυνάρια πρὸς ἄλλον μετρίων πόρων βίου ἄνθρωπον.

Ἡ Ἄννη Μακέη τὰς ἐθεώρησε σιγῶσα καὶ ἀμφιρρέπουσα.

Ὁ νηματοποιός, ὅστις τὴν ἐξελάμβανε καθ' ὅλα κυρίαν ὑψηλῆς περιωπῆς, ἐπέμενεν εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ δώρου.

Ἡ Ἄννη ἔλαβε τὴν ῥήτραν ταύτην εὐχαριστοῦσα καὶ ὀνομάζουσα τοῦτον τὴν ἀγαθωτέραν καρδίαν, τὸν εὐγενέστερον κύριον, ὃν ποτὲ εἰς τὸν κόσμον συναπήντησεν.

Ἀφιχθέντες ἐν Λονδίνῳ συνεφώνησαν νὰ ὑπάγουν καὶ διέλθουν ὁμοῦ τὴν νύκτα ἔν τινι ξενοδοχείῳ.

Ὁ κ. Τέτλεη τὴν ὡδήγησεν εἰς τὸν οἶκον τῆς κ. Χόκενς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφοίτα ὁσάκις ἐπεσκέπτετο τὴν πρωτεύουσαν.

Ἐγευμάτισαν πλουσιοπαρῴχως ἐν τῷ ἰδίῳ δωματίῳ, ἐν ᾧ πρό τινων ἑβδομάδων κατῴκησεν ἡ ἐξαδέλφη αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν διαφόρων ποτηρίων καμπανίτου παρέδωκε τὴν παρθενίαν της πρὸς τοῦτον.

Ἡ Ἄννη Μακέη διετήρησεν ἄκραν ἐχεμύθειαν περὶ τῆς κατοικίας της καὶ τῆς κοινωνικῆς της θέσεως, πλὴν ἔδωσε διεύθυνσίν τινα εἰς τὴν ὁποίαν ἠδύνατο νὰ τῆς γράφῃ ὁσάκις ἐπεθύμει νὰ τὴν βλέπῃ.

Τόσον ἐθέλχθη ὑπ' αὐτῆς, ὥστε τὴν ἐφιλοδώρησε πρὶν διαχωρισθῶσι μετὰ πολλῶν ἀδαμάντων καὶ πλουσίων ἐνδυμασιῶν. Ὡρκίσθη πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς ταύτην καὶ ὑπεσχέθη ἀνὰ δεκαπενθημερίαν νὰ τὴν ἐπισκέπτεται εἰς Λονδῖνον.

Ἐν τούτοις εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἐσχετίσθη μετὰ τῆς κ. Χόκενς καὶ τῆς θυγατρός της, καὶ ἐπὶ τέλους ἐνέδωκεν εἰς τὰς προσφοράς των.

Συναπήντησε καὶ ἄλλους κυρίους πλουσίους ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Τέτλεη, ἔγεινε δὲ πόρος δαψιλείας πρὸς τὰς δύο ταύτας γυναῖκας, αἵτινες τὴν παρίστων πρὸς ἕκαστον ἔξοχον κάλλος, ἔξοχον γόνον καὶ δυσμενοῦς ὑμεναίου θῦμα.

Ἐξυπνήσασα τὴν ἐπαύριον ἡ δεσποσύνη Περσεβαλ ἤρξατο νὰ σκέπτηται ποῦ ἠδύνατο νὰ πέμψῃ τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆς, ὅπως περιέλθῃ ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας τοῦ ἐραστοῦ της. Δὲν ἐγνώριζε τὴν διεύθυνσίν του, οὐδεὶς τὴν ἐγνώριζε καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ τὴν ἐγχειρήσῃ πρὸς οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ὕστερον τῶν διατρεξάντων.

Ἐκτὸς τούτου θέσασα κυρίον τινα, ὅπως παρὰ τούτων πληροφορηθῇ ταύτην εὗρεν, ὅτι οὔτε οἱ ὁμογενεῖς του τὴν ἐγνώριζον. Αἱ ἡμέραι διήρχοντο μακραὶ καὶ ἐν καρδιοβόρῳ μελαγχολίᾳ ἤρχισε ν' ἀπελπίζηται, ὑποπτευομένη ὅτι οὗτος πρέπει νὰ ἐγκατέλειψε τὴν Ἀγγλίαν ἕνεκα τοῦ δυστυχοῦς συμβάντος. Ἔθεσεν εἰς τὸν Χρόνον τινὰς εἰδοποιήσεις, ἀναγγέλλουσα, ὅτι ζητεῖται, ὅπως τοῦ διακοινωθῇ σπουδαία χαροποιὰ ὑπόθεσις διὰ τοῦτον, ἀλλὰ εἰς τὰς ἐξοχὰς τῆς Ἰρλανδίας, ἔνθα εὑρίσκετο κατὰ κακὴν τούτου τύχην ἡ εἰδοποίησις αὕτη δὲν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν του, οὔτε εἰς ἐκείνην τινὸς γνωστοῦ του, ὅπως ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἥρωος ἡμῶν.

Ἔγραψεν εἰς Ἀθήνας ἐξαιτουμένη πληροφορίας περὶ τούτου καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του καὶ μετὰ εἴκοσι ἡμέρας ἐγνωστοποιήθη πρὸς ταύτην, ὅτι ὁ κ. Σκοπελίδης ἦτο κύριος ἐντιμότατος, πτωχὸς καὶ οὐχὶ νυμφευμένος.

Αἱ προσπάθειαι τῆς λαίδης Μολιβὰρ ν' ἀνακαλύψῃ τοῦτον ἐστάθησαν ὁμοίως φροῦδαι.

Ἡ κυρία αὕτη δὲν ἀφῆκε λίθον τὸν ὁποῖον νὰ μὴ ἐγείρῃ, ἀλλὰ ἐστάθη ἀδύνατον.

(ἀκολουθεῖ)

130 **ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ**

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπεισόδιον τραγικὸν μιᾶς γνωστῆς οἰκογενείας.

— Δὲν παρατηρεῖτε κυρὰ Εὐρώπη εἶπεν ὁ Διάβολος ὅτι ἑκάστη κυρία ἔχει ἐνταῦθα διαφορετικὸν φαγητὸν τῆς ἄλλης;... δὲν συμμορφώνονται βλέπετε μὲ τὰς περιστάσεις, μὲ τὰς χρηματικὰς στενοχωρίας τῶν ἀλλ' ἑκάστη παρακολουθῇ τὸ κέφι της. Διατάσσει πρὸς τὴν μαγείρισσα ἓν ἢ δύο φαγητὰ τῆς ὀρέξεώς της, δι' ὃ ὅσα τὰ ἄτομα, τόσα καὶ διπλᾶ ἐνίοτε τὰ μαγειρεύματα, τώρα καὶ ἡ μαγείρισσα πρέπει νὰ κλέψῃ μίαν ἢ δύο δραχμὰς τὴν ἡμέρα καὶ δικαίως διότι σπανιώτατα πληρώνεται τοὺς μισθοὺς αὐτῆς... ἄρα ποῦ φθάνουσιν αἱ ἐξακόσιαι.

— Καὶ τότε πῶς ἐξοικονομοῦνται;... πόθεν προσπορίζονται τὰ χρήματα;... ὁποῖον πρόβλημα ἡ κοινωνία αὕτη!... ὁπόσα ἀπόκρυφα κρύπτει ἡ πρωτεύουσα αὕτη· διὰ τίνος ἀμερίμνου καὶ εὐθυμίας χαίρονται τὸν δεῖπνον!... ἀλλ' οὗτος ὁ ἐξάδελφος πολὺ στριμώνεται πρὸς τὴν πρωτότοκον τῆς ὁποίας τοὺς λαμπροὺς γαλανοὺς καὶ ἀμυγδαλωτοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδυνατῶ νὰ μὴ θαυμάσω.... ὁ πατὴρ παρατηρῶ ἐν τῷ δωματίῳ του γράφει ἐπιστολάς. Ἔλεγεν ἡ κυρὰ Εὐρώπη καθ' ὃν χρόνον περιέφερε τὸν ὀμματοτέλον αὐτῆς πανταχόθεν.

— Προσπορίζονται κυρὰ Εὐρώπη ἐκ δύο πηγῶν. Δι' ἀνεπιστρέπτων δανείων καὶ διὰ τῆς χαρτοφορίας... ἡ ὡραία αὕτη χήρα τοὺς βοηθεῖ πολύ... καὶ αὕτη ἔχει τὸ ἐπεισόδιόν της... ἡ μήτηρ της ἦτο πλύστρα, ἦσαν πάμπτωχοι ἀλλ' ἔντιμοι καὶ δραστήριαι. Ἡ μήτηρ ἔδραξε τὴν περίστασιν καὶ ἐνύμφευσε τὴν μειρακίσκην ὡραίαν αὐτῆς θυγατέρα μετὰ πρεσβυτέρου της πλουσίου ἀλλὰ νοσούσης κεφαλῆς. Ἄ! κυρὰ Εὐρώπη ἃς εἴπω κἀγὼ ὅτι ὁ χρησμός. Ἱστοβοῆ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κορώνην. Μόλις ἐτεκνοποίησεν ὁ πλούσιος καὶ ἀπεβίωσεν ἐγκαταλείψας τὴν χήραν του πλουσίαν μὲ οἴκους κηδαιμόνα δὲ τοῦ τέκνου της.... ὁ κύριος Πολιτάρχης φαίνεται λίαν μελαγχολικὸς ἀπόψε. Ἔγραψε τὴν πρωΐαν πρὸς διαφόρους φίλους του ζητῶν δανεικά, βοήθειαν, συνδρομὴν διηγούμενος τὴν ἀπελπιστικήν του θέσιν λέγων ὅτι θ' αὐτοχειριασθῇ ἀλλὰ μὴ λαβὼν ἀπάντησιν εἰμὴ παρ' ἑνὸς λοχαγοῦ ὅστις τοῦ ἔπεμψεν εἴκοσι δραχμάς· πιεζόμενος δὲ καὶ ἀπειλούμενος ἀπὸ τοὺς προμηθευτὰς τῶν τροφίμων μὲ τὴν παῦσιν τῆς πιστώσεως ἀληθῶς αἰσθάνεται τὴν ἀπελπισίαν του... Αἱ κυρίαι αὗται ἀδιαφοροῦν εἰς τὰς ἀπειλὰς αὐτὰς εἴτε διότι δὲν τὰς πιστεύουν εἴτε διότι δὲν λυποῦνται τὸν πατέρα των... Ἄς ἀφίσωμεν τώρα κυρὰ Εὐρώπη τὰς κυρίας νὰ διασκεδάσωσι καὶ ἐντρυφήσωσιν ὅπως ἐπιθυμοῦσι ἡμεῖς δὲ παρακολουθήσομεν τὸν κ. Πολίταρχον· παρακολουθοῦμεν τὴν κοινωνίαν τῆς πρωτευούσης, παρακολουθοῦμεν αὐτὸν ὦ μεγάλη Δέσποινα τῆς Γῆς εἰς τὸν ἐνδιωτήριόν του, ἵνα γίνετε ἐγκρατεστέρα τῆς μεγάλης καὶ ὑψηλῆς αὐτῆς κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν ἀφθόνου ἀναβρυτικῆς πηγῆς ἐξ ἧς ἐξέρχονται πάντες οἱ χείμαρροι, οἱ καταρράκται καὶ αἱ πλημμύραι μιᾶς διαφθορᾶς, πάντα τὰ αἴτια τῶν δεινῶν καὶ συμφορῶν κυρὰ Εὐρώπη τῶν διαφθονουμένων οἰκογενειῶν τῶν ἱδρυσάντων τὸ μικρὸν τοῦτο βασίλειον... Ἄ! κυρὰ Εὐρώπη! ἀγαθὸν τέλος! ἢ μᾶλλον ὅτι ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι χρυσῆν κορώνην ἐπιθέναι.

Ὅταν ὁ Διάβολος ἔλῃξε τὴν συνήθη σαρκαστικήν ραδιολογίαν του εὑρέθημεν ἀστραπηδὸν ἐντὸς μεγάλης αἰθούσης μεγάλης οἰκίας μετὰ πολλῶν δωματίων, πεπληρωμένης καπνοῦ ἐκ τῶν σιγαρέτων τῶν ἐνταῦθα χαρτοπαιζόντων.

(ἀκολουθεῖ)